

blev der indleveret 5.958 patentansøgninger, hvoraf 828 hidrørte fra danske ansøgere.

Selv om man ved en fuld udbygning af Den europæiske Patentmyndighed kommer op på at modtage ca. 30.000 ansøgninger, er resultatet for Danmark således ikke urimeligt tyngende.

Viser den nævnte beregning sig at holde stik, bør det understreges, at flere patenter med gyldighed for Danmark ikke nødvendigvis vil være en ulempe for dansk erhvervsliv: En sådan konkurrencemæssig indflydelse fra udlandet vil ansætte dansk forskning og dansk industri til en yderligere indsats, og flere patenter er ensbetydende med import af teknologi.

Endelig kan den eksportorienterede del af industrien derved allerede på sit hjemmemarked indrette sig på de patentrettigheder, som den møder på eksportmarkederne.

I øvrigt vil patentdirektoratet og direktoratets serviceafdeling være til rådighed for danske industrivirksomheder, der ønsker at holde sig orienteret om europæiske ansøgninger, eller som ønsker at efterprøve udstedte europæiske patenter og eventuelt nedlægge indsigelse.

III.

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel til *ratifikation* af de i de foregående nævnte internationale aftaler på patentrettens område og at *tilpasse* den danske patentlovgivning hertil. Medens Patentsamarbejdstraktaten af 1970 (PCT) ikke får konsekvenser for den danske patentlovs materielle indhold, forholder det sig anderledes med hensyn til Den europæiske Patentkonvention, Fællesskabets Patentkonvention og Lovkonventionen af 1963. Selv om ingen af bestemmelserne i disse konventioner på noget væsentligt punkt adskiller sig fra de materielle bestemmelser om patent i den gældende danske lov eller fra den forståelse af disse bestemmelser, som må anses for accepteret i teori og praksis, er det dog i nogle henseender fundet nødvendigt eller hensigtsmæssigt at tilpasse den danske patentlov til de tilsvarende bestemmelser i de to konventioner. Tilpasning kan være hensigtsmæssig, fordi der herved opnås et retsfællesskab, som er en videreførelse af samarbejdet inden for Europarådet, der er omtalt ovenfor.

Herved undgås desuden mulig tvivl om, hvorvidt den materielle overensstemmelse også virkelig er til stede, og det sikres, at der her i landet gælder en patentlovgivning, der er i overensstemmelse med de regler, som i kraft af tilslutningen til de to konventioner helt eller delvis også vil være

gældende ret for de lande, Danmark samarbejder med i Europa i og uden for Fællesmarkedet.

Tilpasning er endelig nødvendig med hensyn til regler, som ellers ville gøre det ufordelagtigt at få et dansk patent, f. eks. fordi patenttiden her i landet var kortere end for et europæisk patent. Behovet for at bevare retsfællesskabet gælder ikke mindst i forholdet til Finland, Norge og Sverige, hvis nugældende patentlove er et resultat af et samarbejde mellem disse lande og Danmark, og som også har deltaget i det forberedende arbejde til Den europæiske Patentkonvention. De øvrige nordiske lande har som stående uden for EF ikke kunnet deltage i udarbejdelsen af Fællesskabets Patentkonvention, som de da heller ikke umiddelbart vil kunne tilslutte sig.

På denne baggrund og ud fra ønsket om så vidt muligt at bevare det nordiske retsfællesskab på patentrettens område har de nordiske lande på ny samarbejdet om en tilpasning af patentlovgivningen til det europæiske system, således som dette kommer til udtryk i Den europæiske Patentkonvention. I forhold til Fællesskabets Patentkonvention skilles vejene, for så vidt som det ikke er nødvendigt for de øvrige lande at følge de heri indeholdte bestemmelser. Også her har ønsket om bevarelse af retsenhed og overensstemmelse med, hvad der må forventes at blive europæisk ret på dette område, medført, at Finland, Norge og Sverige i samarbejdet om lovrevisionen har kunnet tage hensyn til sådanne regler i Fællesskabets Patentkonvention, som man har ment frembyder en forbedring af bestemmelser i den gældende nationale lovgivning.

Samarbejdet mellem de nordiske lande er foregået ved møder mellem komiteer med repræsentanter for de interesserede kredse nedsat af de respektive regeringer. Resultatet af dette arbejde foreligger for Danmarks vedkommende i form af de i dette lovforslag indeholdte bestemmelser.

For Sveriges vedkommende har man endnu ikke taget endelig stilling til spørgsmålet om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention, men det er sandsynligt, at det svenske lovudkast skal behandles i Lovrådet til foråret med henblik på fremsættelse for Rigsdagen i efteråret 1977.

I Norge har man udarbejdet en betænkning, hvori det henstilles, at Norge forholder sig afventende med hensyn til ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Denne betænkning er udsendt til udtalelse hos erhvervsorganisationer og myndigheder med en svarfrist til 15. februar 1977.

I Finland er man ikke indstillet på ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Man har